

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **K.D. i L.D.**

skazanych za przestępstwa z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 15 kwietnia 2026 r.

wniosku obrońcy skaranych

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z

dnia 19 grudnia 2022r., sygn. akt III K 1201/18, utrzymanego w mocy wyrokiem

Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 17 sierpnia 2023r., sygn. akt V Ka 563/23

na podstawie art. 532§1 i §3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy skaranych nie zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano wielokrotnie, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest możliwe jedynie, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągnęłoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, podnosząc też, że wniosek ten powinien zawierać dodatkową

argumentację wskazującą na duże prawdopodobieństwo zasadności podniesionego w skardze zarzutu i przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania.

Uzasadniając wniosek sporządzony w niniejszej sprawie obrońca wskazał, że niewstrzymanie wykonania orzeczenia, z uwagi na orzeczenie wobec K.D. i L.D. obowiązku naprawienia szkody co do pięciu pokrzywdzonych, w sytuacji, gdy sam Sąd Odwoławczy potwierdził zasadność zarzutów apelacji sformułowanych w tym zakresie, co jednak nie znalazło odzwierciedlenia w jego orzeczeniu, umożliwi prowadzenie podwójnej egzekucji przez tych wierzycieli i realny brak możliwości odzyskania przez skazanych środków w przyszłości. Niezależnie od powyższego obrońca podkreślił okoliczność zasadności zarzutów kasacyjnych oraz podniósł, że brak wstrzymania wykonania orzeczenia *„spowoduje dla skazanych, w przypadku uchylenia zaskarżonego wyroku i uwzględnienia w dalszym postępowaniu nie rozpoznanych zarzutów apelacyjnych, konieczność odbycia kary, która potencjalnie nie powinna być odbyta w całości lub części oraz wypłaty odszkodowań wynikających z serii obligacji, których emisja nie powinna być traktowana jako przestępstwo oszustwa”*.

W realiach niniejszej sprawy za uwzględnieniem wniosku przemawiać mogłaby ranga podniesionego zarzutu, w którym zwrócono uwagę na wystąpienie w sprawie uchybienia o randze bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439§1 pkt 4 k.p.k. Uchybienie to miało polegać na rozpoznaniu sprawy przez Sąd Rejonowy w sytuacji, gdy właściwym do jej rozpoznania, w świetle zarzutów z aktu oskarżenia, był Sąd Okręgowy.

Rzecz jednak w tym, że problematyka ta stanowiła już przedmiot postępowania odwoławczego, zaś stawiany w tej przestrzeni zarzut nie został uwzględniony. W rzeczywistości więc zarzut kasacyjny winien przybrać formę nie tyle wystąpienia w sprawie bezwzględnej przesłanki odwoławczej, co, ewentualnie, nienależytego rozpoznania takiego zarzutu przez Sąd Okręgowy, tj. naruszenia przez ten Sąd art. 433§2 k.p.k.

Niezależnie od powyższego podkreślenia wymaga, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532§1 k.p.k. wniosku, nie może być kompleksowa merytoryczna ocena

trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów. Właściwym forum do czynienia stosownego badania odnośnie do poruszonej przez obrońcę kwestii wydaje się rozprawa kasacyjna przeprowadzona przez skład sądu właściwy do dokonania tej czynności.

Fakt zaś, że termin rozprawy został już wyznaczony i ma się ona odbyć w stosunkowo nieodległym czasie, bo 28 maja 2026r., sprawia, że uwzględnienie wniosku obrońcy jawi się niecelowym.

Dostrzeżenia jednocześnie wymaga, że pozostałe zarzuty kasacyjne mają charakter względnych przesłanek odwoławczych. Nie przesądzając kierunku przyszłego rozstrzygnięcia stwierdzić jedynie należy, że zdecydowanie przedwczesne byłoby twierdzenie, że w sprawie już obecnie zachodzi wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia tych zarzutów, tym bardziej, gdy uwzględni się fakt, że w odpowiedzi na wywiedziony nadzwyczajny środek odwoławczy prokurator wniósł o uwzględnienie kasacji jedynie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o obowiązku naprawienia szkody w stosunku do określonych pokrzywdzonych.

I choć wniosek obrońcy bezpośrednio odnosi się również do wstrzymania orzeczenia w tym zakresie, zauważenia wymaga, że wykonanie wszelkich rozstrzygnięć sądu o charakterze materialnym (finansowym) nie wiąza się ze skutkami trwałymi i nieodwracalnymi - w rozumieniu normy z art. 532§1 k.p.k.

Jednocześnie też zaznaczyć warto, że sam fakt złożenia kasacji nie może obligować Sądu Najwyższego do wstrzymania wykonania kary, bowiem nie można zapominać, że w sprawie zapadł prawomocny, a więc wykonalny wyrok.

Powyższe powoduje, że tak sformułowany wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[a.ł.]

